

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Thomæ Tamburini Societatis Jesu Siculi
Caltasinettensis, In ... Universitate Messanensi Theologiæ
Primarii Professoris, Tractatus Quinque In Quinque
Ecclesiæ Præcepta**

Tamburini, Tommaso

Dilingæ, 1697

Caput XIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40032

dē absoluta, quando nanciscar Confessarium, matrem meam nequaquam cognoscentem, lege Suarez de Pœnitent. disp. 34. sect. 2. Vasquez de Pœnitent. q. 91. Coninch. de Pœnitent. disp. 7. dub. 9. aliòsque apud ipsos.

8. Hæc ratio commoda est, reddique sententiam hanc secundam sanè probabilem, non tamen dejicit primam à sua probabilitate. Nam hujusmodi remedium esset per se contra perfectam integritatem confessionis, atque adeò quamvis in aliquo casu possim uti hoc extraordinario remedio; non tamen videor posse ad id cogi, ita ut non valeam primam sententiam sequi.

9. Quæres, si non possum confiteri debitam speciem mei peccati venialis, sine complicis gravi infamia, possumne licitè in prima sententia cum infamia proximi dictam meam speciem peccati venialis declarare? Ego v. g. peccavi venialiter, resistendo cum levi negligentia mea sorori, me sollicitanti, possumne licitè dicere Confessario: Adhibui levem negligentiam sollicitationi meæ sororis?

10. Respondeo non posse, quia peccata venialia non obligamur confiteri; quare, si non apparet aliqua alia peculiaris, gravisque ratio magni boni Pœnitentis, vel aliqua causa petendi grave consilium, non poterit à tali Pœnitente eligi Confessarius, dictam sortorem cognoscens, quia tunc non appareret ulla necessitas aperiendi peccatum alienum. Ita Joann. de Lugo loc. cit. num. 411. sed lege Verricelli tract. 8. res. quest. 19. qui videtur adverteri dictæ Doctrinæ Joannis de Lugo;

Lege tamen Dianam p. 11. tract. 4. res. 41. eam defendentem.

11. Denique hic adverto, Antonium Perez in opusculo posthumo tract. 3. disp. 5. num. 45. approbare quidem Doctrinam à nob. num. 4. dictam pro primo exemplo, hoc est, pro casu complicis, sed non pro exemplo secundo, hoc est, pro casu objecti peccati: in hoc enim nunquam, ait, manifestari posse in prædicta confessione ejusmodi objectum: quamvis enim in prior v. g. casu, mater sit nocens cum filio, in posteriore tamen mater non est nocens respectu filij, unde non est digna, quæ infametur à filio, verum nos dicimus in illa probabili sententia num. 4. allata, in utroque casu militare universalem eam rationem, quod Christus Dominus instituit hoc Sacramentum, non obstante fama alterius, quando secus explicare quoad speciem peccatum suum, non potest pœnitens: & in utroque casu, & semper debere probabiliter favori integritati confessionis potiùs, quàm cuicumque famæ alterius, si utrumque nempe integritas confessionis, & alterius fama in dicto casu salvari non possunt.

CAPUT XIII.

Libens, verecunda.

1. **N**on sufficit, quòd adultus recipiens Sacramentum Pœnitentiæ, quomòdocunque non resistat, sed etiam opus est, ut libens positivè consentiat, seu voluntatem habeat, illud

recipiendi : id quod commune est receptioni cujuscunq; Sacramenti, quàm faciat adultus ; nam secus etiam dormiens validè reciperet Sacramentum ; tunc enim non resistit , ut latè disputatur in tractatu de Sacramentis.

2. Si quis tamen trahatur ad confessionem timore Magistri, vel Domini, vel timore excommunicationis, vel infamiz, & valida erit confessio, & licita ; si tamen ritè omnia mortalia, cum debito dolore confiteatur, siquidem tunc jam adest voluntas suscipiendi Sacramentum, & remissionem suorum peccatorum, qui est principalis finis confessionis.

3. Quoad qualitatem verecundiæ, solùm est admoendus, tum pœnitens, tum Confessarius in uno ; Pœnitens, ne peccata aperiat cum audacia, sed cum erubescencia, & verecundia, qualis eum decet, qui eum se esse, profitetur apud tribunal Dei. Confessarius, ne tantam verecundiam excitet in pœnitente verbis asperis, & dictis, ut illum deterreat cum periculo, se subtrahendi à confessione.

Quòd si aliqua opus sit reprehensione, illam differat ad confessionis finem, eandemque peragat, prout recta ratio, & benigna prudentia dictaverit.

CAPUT XIV.

Integralis.

1. **M**ultum necessaria est hujus qualitatis notitia, & est explicatu difficilis multum.

Supponendum autem est, duplicem esse integritatem confessionis ; materialem alteram, alteram formalem ; materialis est, quando ea fit de omnibus peccatis, prout in re commissa fuerunt : formalis est, vel quando pœnitens aperit quidem omnia peccata, quæ memoriæ, post diligens examen, ipsi occurrunt, & tamen aliqua per inculpatam oblivionem omittit ; vel quando, licèt illorum recordetur, habet tamen (ut in casibus nuper positis *cap. 8. à num. 35.* explicatum est) prudentem excusationem illa tacendi.

2. Porro certum est apud omnes, materialem integritatem non esse necessariam ad consentientiam Sacramenti pœnitentiæ : Patet in moribundo, qui, quando loqui non valet, validè absolvitur, si aliqua peccata fateatur, cetera verò in dicta confessione taceat ; certum item est, integritatem formalem esse omnino necessariam ; debet enim absolvendus omnia peccata à se commissa confiteri, quæ potest, ex Concilio Tridentino toties citato. Spectant autem ex dicto Tridentino *sess. 14. cap. 5. & Can. 7.* ad hanc integritatem tria, Primò, ut manifestetur species peccatorum ; Secundò, numerus eorundem, Tertiò, circumstantiæ mutantes peccati species. Jam de singulis.

Species peccati aperiende.

3. **S**pecies diversæ peccatorum, vel possunt physicè sumi, vel moraliter ; physicè accipiuntur, cum consideratur ipsa entitas naturalis actionis peccaminosæ : divinare futura v.g. per ignem, differt physicè à divinatione, per